

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor-
nyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termétek szerint egy négyzet centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár
kedvezmény.

A helyzet.

— október 26.

(Sz. I.) Ha a külső jelek után akarunk indulni, azt kell állítanunk, hogy most már csakugyan igen közel állunk a döntéshez és hogy a döntés a Tisza István megbízását fogja eredményezni.

A ma kapott hírek szerint Héderváryt, Lukácsot és Tiszát tegnap délután együttesen fogadta a király, miután a délelőtti órákban már egy óra hosszát tárgyalt volna Tiszával. Az együttes kihallgatás feltűnő hosszu ideig tartott; a meghívottak teljes három órán át ültek együtt a felség elnöke alatt.

Ehhez a tényhez a legkomolyabb magyarázatot fűzik, hírforrásaink is felemlítik, hogy az ilyen fajta tanácskozások a legnagyobb ritkaságok közé tartoznak s mindannyiszor a helyzet rendkívüli komolyságáról tesznek bizonyosságot. Csak a kiegyezési válság legkomolyabb időpontjaiban voltak hasonló együttes tanácskozások, melyekben akkor magyar, osztrák és közös miniszterek vettek részt.

Az együttes tanácskozás nem végződött ugyan formális döntéssel és a tanácskozásokat ma újból folytatták a felség előtt, de egybevetve az előzményeket, a helyzetnek teljesen kiélesedett tarthatatlanságát, joggal lehet feltételezni, hogy a tanácskozások befejezésével megszületik a királyi döntés is.

Ha az utolsó napok és hetek története el nem szoktatott volna

bennünket attól, hogy a kibontakozás útjait a logika ösvényén keressük, azt kellene hinnünk, hogy megtörtént, amit Andrassy a békés megoldás sorközéül felállított: *a bizalmi férfiakkal sikerült meggyőzni a királyt a nemzet jogairól és ő Felsége elfogadta a kilenczes bizottság operatúráját a kibontakozás alapjául.*

De hát . . . Ejh, még se legyünk tulságosan pesszimisták s míg újra meg nem rendítenek valami „non putarem“ dolgok hitünkben, tegyük fel, hogy csakugyan ez történt. Hogy Chlopy meghalt; az abszolút felség-jogok kísértő rémét újra eltemették és nemzet és király az alkotmányos fejedelmi jogok kölcsönös elismerésével fog hozzá az ezer sebből vérző nemzet-test gyógyításához.

És ha így történt; ha nemzeti jogaink diadalmasan kerültek ki a küzdelemből; ha a magyar király alkotmányos fejedelmi jogait sikerült megmenteni az „allerhöchste Kriegsherr“ abszolút akaratának béklyóitól, hát — csak hadd jöjjön Tisza István.

Tisza István! Milyen csodálatosan átalakult a közvélemény e körül a név körül is. Egy pár hónap előtt ez a név a harcot jelentette; maga egy kész hadüzenet volt mindaz ellen, amit röviden alkotmányos felfogásnak szoktunk nevezni. Erőszakos eszközökre gondoltunk hallatára, amelyektől féltetni kellett mindazokat az eredményeket, melyeket a Széll Kálmánról elnevezett

kormányzás alatt kiküzdött magának a nemzet. Féltettük tőle a politikai élet zsongulásban volt megújulását, a tiszta, pártpolitikától mentes közigazgatást.

Ma? Mintha ma már Tisza István is a békét jelentené, vagy legalább egy félig-meddig őszinte kísérletet a békére; mintha ma már nem félténénk tőle alkotmányos jogaink összességét, sem azoknak egyikét, másikat, hanem jeleket kovácsolnánk az ő esetleges megbízásából arra, hogy alkotmányos álláspontunk győzzön a Burgban is!

Megváltozott a gondolkozás Tisza István felől, mert rettenően megváltozott maga a helyzet is.

Aki ma nem a nemzeti álláspont előismerésével vállalkozik kormányalakításra, az nem az ellenzék, hanem a nemzet legyűrésére vállalkoznék.

Ezt pedig — minden harcias temperamentuma dacára — Tisza Istvánról sem szabad feltételezni.

Bár adná a magyarok Istene, hogy a nemzet ne csalódjék ebben a gondolatban! Bár belátták volna már a Burgban is, hogy sem ijesztgetéssel, sem sirjából kiásott Lustkandel elméletekkel ezt a nemzetet megfélemlíteni, vagy megtevesztetni nem lehet! Bár okulást merítették volna a „haza bölcsének“ klasszikus példájából — hisz' itt volt rá a Gondviselés nyújtotta kegyeletes alkalom — hogy amennyire óvakodott a magyar attól, hogy a király és a nemzet közös érde-

keit bármikor is megsértse, épp oly makacs és szívós volt alkotmányos jogainak védelmében mindenkor.

Béke nincs megnyugvás nélkül; megnyugvás nincs megtagadott jogaink előismerése nélkül.

Ezt kell hoznia Tisza Istvánnak.

A tisztviselők „politikai“ magatartása a nemzetiségi aspirációkkal szemben.

Vécse, október 26.

A nép könnyen hisz a nagyszavu demagógiának, mert abban bizonyos lelkiütemek és természetek megfelelő törekvéseket lát; a nép minden alkalmat megragad arra, hogy a rózsás reményekkel, a könnyebb megélhetés beígérgetésével körülményével biztató új tanokat hallgassa és jövőjét ezekkel igyekezzék biztosítani; azok a mézes elvek, melyeket a politikai életnek előre kapaszkodni kívánó szónokai tetszetős szavakkal a nép lelkébe csepegtetnek: mindig hívekre találunk. De a községi tisztviselőt értelmi felsősége képesíti arra, hogy népének jóléte s a haza mindenek felett álló érdekeinek szem előtt tartásával a hamis tanok terjedésének útját állja.

E végből a községi tisztviselő elengedhetlen hivatása: minden alkalmat megragadni arra nézve, hogy a téves tanokkal szemben a népet felvilágosítsa azoknak tarthatatlanságáról és a politikai ábrándozók befolyását a reális politika törekvéseinek megismerésével meggyöngítse vagy éppen megsemmisítse; és másfelől támogatni mindazon politikusokat, kik a józan elvek szolgálatában állnak, kik számot vetnek a körülményekkel s tudják, hogy jelen viszonyok közt mit és mily mértékben lehet elérni, a haza és nemzet javára értékesíteni, — akik nem ábrándoznak, de hisznek, — nem

Az irnokok még évődtek egy kissé, aztán elvonultak, kiki a saját rezidenciájába. A tisztartóké egyedül maradtak az asztal mellett.

— Sajnálom — mondta az öreg, inkább magának beszélve — hogy ez a Zalár elmegy. Az egyetlen hasznavehető emberem. Magam se tudom, hogy történhetett . . . elejétől fogva, mióta idekerült, szeretem, becsülöm, érdemes is lett volna rá már régen és az ördögbe! eléltetéseknek mindig megfelelkeztem róla . . . Persze, ez sohase lógott a nyakamon, mint a többi . . .

— Ha itt ispánnak kineveznék, talán maradna.

— Meg fogom próbálni mindenestre. De nem fog maradni. Lehetetlen, hogy ne bosszantotta volna az eddigi mellőzés.

Az asszony elgondolkozott. Maga elé képzelte az erős, daliás irnok napbarnította arcát, ismét látta a bronz arcon az ő pillantása nyomán fakadt pirt, az őszinte, becsületes tekintetű szempárt, a romlatlan ifju gyerekes zavarát s erejének és hatalmának teljes tudatában megállapodott:

— Ha akarom: marad. Pedig akarom.

A következő napokban az étke-

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Az ügyefogyott.

Irta: Timár Mihály.

Vannak emberek, akik akkor követik el a legnagyobb ostobaságot, mikor a világra jönnek, mert egyszerűen nem a világra valók. Akik fáradszók szorgalmuk gyümölcsét soha maguk nem élvezik. Akik bármikor készek egy másik ember jóvoltáért a nyakukat is kockáztatni, a saját érdekükben azonban egy lépést tenni képtelenek. Akik éhen tudnának halni tele tál mellett. Akik kért se mernek ott, ahol követelni volna joguk. Valóságos testi kint érznek, ha valaki olyan valamit kér tőlük, amit teljesíteni módjukban egyáltalában nem áll. Túlzott fogalmuk van a becsületről és erényről s ha pillantásuk találkozik — a bizalomgerjesztő arcukra tapadt — egy-egy melegebb asszonyi szemvillanással, zavartan sűtik le a szemüket.

Ezek közé az emberek közé tartozott Zalár Sándor gazdasági irnok is, akit a gazdatisztek csak „ügyefogyott“-nak nevezgettek maguk között. Hat éve irnokoskodott már a Budaméri báró szentmártoni birtokán s a

széles pusztán a legutolsó kisbéres is tudta, hogy Zalár irnok ur a legszorgalmasabb valamennyi tiszt között. Zalárnak azonban soha eszébe sem jutott afölött elmélkedni, mért neveztek már ki a vele együtt szolgálatba lépetteket, sőt már az utána jöttek közül is egynehányat ispánnak és miért mellőzték őt; hogy miért baktat ő már hajnalok-hajnalán ide s tova a pusztán, mikor a többiek ráérnek 10 óráig is heverni. Várt türelmesen és meg volt róla győződve, hogy egyszer majd ő réa is sor kerül.

A hatodik év vége felé nagy meglepetés érte az ügyefogyottat. A szomszédos Szélvényi grófokhoz meghívót kapott ispáni állásra. Az irnok természetesen nagyon örült és este a vacsoránál mindjárt be is jelentette a tisztartónak, akinél a fiatal irnokok étkeztek, a szerencsésjét. Az öreg azonban épen nem örült a dolognak. Homályos sejtelmek gyötörték, hogy a fiatal ember távozása után, akinek szorgalmát és tehetségét nagyon jól ismerte, nem fognak ugy menni a dolgok a szentmártoni pusztán, mint eddig és lelkiismeret-furdalást is érzet azon, hogy ennek a jóravalló és becsülésreméltó ifjunak az érdemeit itt méltányolni eszébe sem jutott. Rövidesen gratulált és haragosan né-

zett végig a másik két irnokon, a kikkre — nagyon jól tudta — nem bízhatja egy percre sem nyugodtan a földesura javait. Az így támadt esondt a tisztartóné törte meg:

— Nem sajnál tőlünk elmenni Zalár ur? Nekünk rosszul fog esni, mi már nagyon megszoktuk őnt.

Zalár pillantása találkozott az asszonyéval. Körülbelül egy év telt el azóta, hogy a 60 év körüli tisztartó új asszonyt hozott a házba 10 évi özvegység után, de az irnok, noha napról-napra együtt étkeztek, csak most nézte meg az asszonyt és csak annyit tudott róla, hogy sokat tereferél az irnokokkal, akik igen sokat forgolódnak körülötte és hogy igen jóízűen szokott nevetni. Most egyszerre meglátta, hogy az asszonynak igen szép, fényes szőke haja van, az arca olyan mint a székesegyházi Madonnáé s hogy a szeme, a nagy, ragyogó, buzavirágzinű, sötétén árnyalt szeme édesen szelíd szomorúsággal tapad az arcára. Érezte, hogy az arca lángba borul és zavartan hebegte, hirtelen lesütött szeméit az asztalterítőre szögezve:

— Bizony rosszul esik nekem . . . jobb is szerettem volna itt maradni . . . de kérem alásán, az ember jövője . . . a fizetés jóval több . . .

ékes beszédekkel, hanem tettekkel igazolják politikai hitvallásuk jogosultságát, — a kibékítő hazaszeretettel ideáljai össze van kapcsolva a reális politikai törekvésekkel, a valósággal.

Mindenesetre s mindenkor tartjuk pedig szem előtt: az állam teljes joggal megköveteli a köztisztviselőtől, hogy politikai magatartása összhangban legyen a hazaszeretettel, a polgári kötelességekkel, — a nemzeti aspirációkkal, az állam magasabb érdekeivel; — a községi tisztviselő mindenkor legyen figyelemmel arra, hogy ő első sorban tisztviselő s mint ilyen — addig a míg állásán van — a végrehajtó hatalommal, mint annak egyik igen fontos közege, ellentétben nem lehet — és e tekintetben nagyon ferde nézet az, hogy őt a község fizeti silykép ő a nép érzelmeivel ellentétes álláspontot nem foglalhat el: tarthatatlan e nézet, mert ő tényleg az állam funkcionáriusa s erre a jogot nem a községtől, hanem — bár közvetve — kizárólag az államtól nyeri.

A községi tisztviselőnek a nemzetiségi aspirációkkal szemben elfogalandó álláspontját illetőleg jegyezzük meg jól, hogy: Magyarország összes honpolgárai egy nemzetet képviselnek, az oszthatatlan egységű magyar nemzetet, melynek a hon minden polgára, bármely nemzetiséghez tartozék is, egyenjogú tagja.

Magyarország a népjog, a szabadság, a szabad fejlődés és testvériség hazája. Bármely nyelvű nép törvény által biztosított szabadsággal fejlesztheti nyelvét és kulturáját, míg azokban oly törekvések nem merülnek fel, melyek a magyar állam érdekeit sértik és a békés egyetértés csendes folyását nem zavarnak. Az állam iránt tartozó kötelesség teljesítése biztosítja az idegen ajku lakosoknak is mindama — százdokont át fejlődött s megerősödött jogokat, melyekkel az uralkodó nemzet bír. E kötelességek teljesítése egyaránt fő-törekvése kell hogy legyen a haza minden nyelvű és felekezeti lakóinak; e kötelesség teljesítése alul senki sem vonhatja ki magát, míg hazafiságára ad valamit és szívében a tisztesség, a becsületesség érzése él; s ha a magyar állam a világ minden államának szabadabb tért enged idegen ajku lakóinak: annyit mindenesetre megkövetelhet, meg kell követelnie, hogy azok hű fiaik legyenek, szeressék és tiszteljenek, törvényeinek engedelmeskedjenek és sérthetetlen állami szervezete ellen hazafiatlan törekvésekkel merényletet ne kövesenek el.

Ezek azok, a miket minden községi tisztviselőnek tudni kell, legfőképpen pedig azoknak, kik idegen ajku

zések ideje alatt Zalár sűrűn érezte az arcán az asszony szemének makacs pillantását. Azért volt azonban ügyefogyott, mert egyáltalában nem volt érzéke a szemjétekhez és ilyenkor erős vérhullám tolódtott az arcába. Mikor pedig az asszony keze vagy ruhája futólagosan érintette, ami mind sűrűbben történt meg, mert a tisztartóné tudatosan kereste az ilyen érintkezéseket, egy-egy pillanatra valóságos fizikai ütés hatását érezte, amely a szíve dobogását mintha megakadályozná. És, noha az asszony már már a tettlegességig vitte a játékot s mint mondani szokták, már a vak is láthatta volna, ez az ember nem reagált. A fiatalember tartózkodása lassanként ingerültté tette az asszonyt, akinek támadása mindig merészebb és vakmerőbbé vált. Ami kezdetben ötletszerű szeszély volt, rövid napok múltán makacs kívánsággá, sőt majdnem szenvedélyléllyé vált. A szerelem, melyet másban akart fölkelteni, saját szívében gyuladt lánggra. Érthetetlen, ideges és makacsul visszatérő vágyak kintózták. A lábainál akarta látni az ifjút, a szerelemért könyörgő hangját akarta hallani, érezni akarta erős karjainak szilaj ölelését, melytől lélegzete is elfuladna. És minél tovább húzódtott az alattomos csata, türelme annál inkább fogyott s gyakran szinte leküzdhetet-

lakosság körében működnek; mert a lelketlen és rosszakaratu izgatók által irányított hazafiatlan törekvések ily helyeken ébresztetnek és apólatnak. Megrontva és elkábítva a legtöbb esetben tudatlan és a hazafiai kötelességeket a maga egész szentségében nem ösmerő népet.

Jelszó legyen mindenkor: nyílt fellépés, hazafias érzülettel és nem meghunyászkodó félelemmel; igazság, melynek forrása az állam iránt való tántoríthatatlan hűség s nem kifelé grávitáló rejtett törekvés, alattomos, két-színű politika. — Vajha ugy lenne! Székely Győző.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Jutalom anyakönyvvezetőnek. A belügyminiszter Stieh József szécskeresztúri körjegyző anyakönyvvezetőnek 200 korona rendkívüli jutalmat adományozott.

(Elutasított felebbezés. A belügyminiszter Sátoraljaúj hely város képviselőtestületének azon határozatát, a melylyel Valkovszky Elek városi pénztáros részére a múlt év folyamán a város érdekében tett készletadásai megtérítésül 200000 koronát megszavazott helyes indokából jóváhagyta és Némethy Bertalan képviselőtestületi tagnak a megszavazás ellen irányuló felebbezését elutasította.

(Kivételek nősülési engedély. A honvédelmi miniszter Jakubik István harkányi lakosnak a kért kivételes nősülési engedélyt megadta.

(Vadászberlet. Bodrogzsadány község vadászati joga f. hó 28-án d. e. 9 órákor fog a község házában 6 egymásután következő évre nyilvános árverezéssel bérbeadni. Az árverési feltételek a b.-olaszi körjegyzőnél tudhatók meg.

(Nagyimihály község költségvetése. Nagyimihály jövő évi költségvetésében a szükségletek 39.228 korona 64 fillérben állapították meg. A rendes bevételek 18.511 korona 40 fillért tesznek ki és így a hiánylat 20.717 korona 24 fillér. Ezen összeg községi pótdoból fog fedezetelni és pedig a földadó minden koronája után 24.5% az egyéb adók minden koronája után 43.5% százalékkal.

UJHELYI ÉLET.

A nevelő ur esete. Városunk néhai F. K. nevű nobilis családjánál történt meg az alábbi józsi eset.

len vágyat érzett arra, hogy a fiatalembert megüssse, hogy fülébe kiáltja: „szólj már!”

Zalár, aki egy gép pontosságával mindig egy időben és egy uton ment esténként a tisztartó kertjén keresztül a vacsorához, egy este ott találta a kert alsó végén az asszonyt. Az alkony homályában a fiatalember csak a fehér ruháját és a csillogó két szemét látta. Amint kezét fogták, a tisztartóné merően az ifju szemébe nézett s ugy mondta:

— Kérni akarom, arra kérem, ne menjen el innen... Maradjon itt nálunk továbbra is.

Zalár megrendült. Az asszony most már mindakét kezével fogta az övét és a hangja suttogóra vált: Igérje meg, hogy itt marad... Mondani akart még valamit, kérdezni szeretne volna, hogy miért, de az asszony hajának illata, a forró lehellete, mely nyakát perzselt, egyszerre elvették az esztét és vad erővel szorította magához az asszonyt. Az pedig befúrta magát az ölelő karokba, fékezhetlen erővel szorította oda a lángoló arcát az ifjuhoz és véghetetlen hosszú, édes csókon át szilajon beharapott annak az ajkába, melyből nyomban kiserkent a vér.

— Hát szeretsz? ...

— Tiéd vagyok! ...

(Vége köv.)

B. D. házitanító egy francia regény felolvasásával mulattatta a házikisasszonyt.

Olvasás közben előfordult a „Clemence” név is, amelynek kimondása a nevelőnek nagy fejtörést okozott. Végre egész bizonyossággal Klemencekét ejtette ki.

A kisasszony elszörnyülködve a nevelő ur tudatlanságán, nagy hahota között igazította ki a nevelő francia nyelvbeli botlását.

Azután, mintha misem történt volna, folytatta a nevelő ur felolvasását.

A regény egy következő fejezetében az író egy parasztságos házába vezeti olvasóit, ahol dideregve húzódnak a kemence áldott falai köré a szegény viskó — munkából ép most hazatért lakói.

Természetes tehát, hogy a nevelő ur okulva az előbbi megleckéztetésen, a kemence szót most már minden skrupulizálás nélkül „Keméns”-nak olvasta.

A bohém vacsora. Egyik fiatal poetánk barátait egy kedélyes felolvasásokkal fűszerezett társasvacsorára hívta meg.

Már a szellemes meghívó is — amelynek élvezetétől lapunk olvasóit térszúke miatt vagyunk kénytelenek megfosztani — nagyszerűnek sejtette az estély sikerét.

Többek között műsoron volt egy titkos drámaírónk első nyilvános fellépése. Móriska kópéságainak folytatásokban való felolvasása stb. De az est elouja tulajdonképpen egy alapvizsgákkal adós ötödéves joghallgató lelki tépelődései voltak, naplótörödek alakjában.

A szám szerint 12 — mind jövéru hárompróbás bohém — izgatottan várta már az esti 8 órát, amikor az estély kezdődik.

Végre elérkezett a várva várt óra is. A nagy templom harangjának tompa kongása édes csilingelésnek tetszett az estélyre siető fiuknak.

Am a legnagyobb meglepetés csak most következett. Ablak, ajtó zárva. Sehol semmi nesz.

Egy rémnagy papiroson pedig a következő melancholicus — a krónikás-költő egész lyráját jellemző — bocsánatkérő sorokat vette észre az egyik meghívott a barnára festett faajtón:

Pénzből, hitelből rég kifogytam.
A zálogházban is csalatkozám,
A téli rokkom nem vették be ottan.
Fűceses vacsorátok és fűceses vacsorám.

A kedélyes ur. Beállit hozzánk a szerkesztőségbe vasárnap délelőtt lapunk egyik barátja, egy Z. nevezetű szerencsi ur, s kéri a „Zemplén” azon számát, melyben részére egy szerkesztői üzenet volt beküldött verseire vonatkozólag. Kikerestetik hosszas munka után a kérdéses szám. Ott van a „Szerkesztői üzenetek”-ben:

— z. Szerencs. Nem közölhető.

— Ez is nekem szól, de ez nem az. Ez egy más versemre vonatkozik szól a Z. nevezetű szerencsi ur.

Ujra keres az egész kiadóhivatalt s az egyetemes redakció. Végtelesen fáradtságos munka után újra lelünk egy lapot Benne van:

— z. Szerencs. Nem közölhető.

— Ez is nekem szól, de ez sem az. Ez „Búdál” e. versemre vonatkozik, de én azt a lapot keresem, a melyben „Üdv-dal” című versemre van szerkesztői üzenet.

A nyomdai segédzemélyzet behivatik s a munka eredményre vezet. Ott van a felkajtatott példányban:

— z. Szerencs. Nem közölhető.

— Ez is nekem szól — mondja rendithetlen nyugalommal Szerencs szülőtte, de ez „Enyhület” e. versemre vonatkozik.

— Hát kérem legyen oly jó és mondja meg, az 1903-ik év melyik hónapjának melyik napján küldte be kegyed azt a verset? — szólunk düh-től sápadtan, de még elég udvariasan. A szerencsi ur, a „kedélyes”, hosszas gondolkodás után így szól:

— Oh! Oh! Oh! Bocsánat, ha zavartam önöket, de most jut eszembe hogy én még azt a verset, a „Mámor” címűt be se küldtem.

Es Szerencs szülőtte ellejtett emelt fővel, beküldeni a „Mámor”-t.

HIREK.

— A „Zemplénvármegyei Kazinczy-Kör” házi estélye. A „Zemplénvármegyei Kazinczy-Kör” 1903. évi október hó 31-én este 6 órákor a vármegyei háza nagytermében házi estélyt tart a következő műsorról: 1. „Hammurabi király törvénykönyvéről.” Irta és felolvassa: dr. Ferenczy Elek. 2. Szavaltat. Részlet a „Megtért költői elbeszélés”-ből. Tartja: Farkas Andor. 3. Petőfi és Szemere Miklós. Irta és felolvassa: Dr. Perényi József.

— Esküvő. Pajkossy Nussikának, Pajkossy Emánuel possai gör. kath. lelkész leányának folyó hó 20-án esküdtök örök hűséget a possai g. kath. templomban Ureczky Sándor körjegyző. Az esketési szertartást Dudits János zemplén-rákóczi esperes-lelkész végezte.

— Eljegyzés. Orosz József munkácségházmegei pályavégzett gör. kath. papnövendék eljegyezte Novák János zempléndubrókai gör. kath. lelkész leányát, Annuskát.

— Rectificatio. Mult számunkban megirtuk, hogy Kulcsár Ferenc áll. el. tanító a mezővári áll. el. iskolához lett áthelyezve. Mint értesülünk a kérdéses Kulcsár Ferenc nem azonos Kulcsár Ferenc helybeli áll. el. tanítóval.

— Kiténtetett komornyik. Dolyák András, ki a nagymihályi uradalomnál 40 év óta mint komornyik van alkalmazva, szolgálati érmet kapott. Dókus Gyula alispán személyesen tüzte fel a kiténtetettnek az uradalmi tisztikar jelenlétében az érmet.

— Elfogott betörő. Otartics Mihályt, a „Vadászkürt” szálloda bér-szolgáját tegnap este a vele együtt bér-szolgai teendőket teljesítő Molnár Sándor érzékenyen megkárostitotta. Mialatt a bér-szolga a szálló kocsi-jával a vasuti állomáson volt, Molnár a bér-szolga szobájában az üvegszekrényt feltörte és a benne volt 140 korona készpénzt, egy arany és egy ezüst tisztai óraláncot és egy osztály-sorsjegyet ellopott és magára öltve új ruháját, még az est folyamán a városból elmenekült. Amint a hazatért bér-szolga a lopást észrevette, nyomban jelentést tett a rendőrség-nél, ahol a legszeleesebb körben megindították a nyomozást. Ma a bodrogszerdahelyi állomásról Rokoczki esendőrőrsvezetőtől távirati értesítés érkezett, hogy Molnár Sándor szolgát elfogta. Hetven koronát talált nála, melynek holszerzését beismerte. Az elfogott betörő-tolvajt a csendőrség ma Ujhelybe hozta.

— Vasuti közlekedés — akadályokkal. Aki arra van utalva, hogy utazásainál a vonatot gyakrabban vegye igénybe, tudni fogja, hogy mennyire nem kellemes és bosszantó állapot az, ha egy-egy vasuti állomáson órák hosszágig kell ácsorognia, míg felszállhat arra a vonatra, melylyel további utirányát folytatnia kell. Ilyen utazásnak vannak kitéve azok az utasok is, akik Fülel felől Miskolcon keresztül Nyiregyháza irányában utaznak. A füleki vonat — mint a P. H. írja — délben érkezik Miskolcra, a honnan a Nyiregyháza felé menő vonat délután 3 óra után indul. A jőzár ész szerint tehát a Fülel felől jövőknek Miskolcon kellene várakozni, ahol kényelmesen meg is ebédelhetnének. Igen ám, de nem így van a dolog. A miskolci állomás portása ezeket az utasokat a megérkezés után nyomban fölpackolja a Kassára menő személyvonatra s megmagyarazza nekik, hogy az első állomáson vagyis Zsolcán, le kell szállniok. Ott tehát le is szállnak s egy óráig várakoznak,

hogy akkor a sátoraljaujhelyi vonattal Szerencsre utazzanak. Szerencsen természetesen ismét le kell szállani és órákig várakozni, hogy végre délután 5 óra tájban megkapják azt a közvetlen vonatot, amelylyel Nyiregyháza felé mehetnek, de amelylyel Miskolcra kevesebb átszállással és kellő pihenéssel tehetnék meg utjukat. Így csinál nagy kellemetlenséget valamely hivatalos közeg, aki bizonyára nincs tisztában azzal, hogy a magyar államvasutak igazgatósága az utazó közönség kényelmét is a szívére hordja. Reméljük különben, hogy az oktalant intézkedést hatályon kívül helyezik s egy átszállásból nem csinálnak kettőt, mert ezzel a kalauzok dolgát is szaporítják.

— A töke-terebesi gör. kath. egyház szép templomát impozáns, bármely fővárosba beillő vasrácsesal vette körül. A 3000 koronáért emelt vasrács átadását a buzgó és lelkes nép ünneppé avatta, melyre meghívta Szaxun József ungvár-ceholyai főesperes-lelkészt is.

— Közigazgatási tanfolyam. A kassai közönségi közigazgatási tanfolyam hallgatói, akik ez évben az előbbi éveket jóval meghaladó számmal vannak, s akik az első azok közül a jegyzőjelöltek közül, akik csak érettségi bizonyítvány alapján vétethetnek föl a tanfolyamra, Kassán egyesületet alakítottak. Az egyesület célja elsősorban az önképzés és anyagi viszonyaihoz mérten — tagjainak segélyezése is. A diszelnökséget dr. Puky Endre Abauj-Tornavármegye főjegyzője fogadta el. Disztagok a tanfolyam előadói: Dr. Groszschmidt Géza, dr. Nyulász János, dr. Nyékhegyi Lóthár, Koós Béla, Janik Ferenc és Frindt Nándor. Elnökké: Férighy Vitold, alelnökké: Barta István, jegyzővé: Klein Sámuel, pénztárossá: Kapy Andor tanfolyamhallgatók választották meg. A fiatal egyesületnek szívből kívánjuk: vivat, floreat, cresceat!

— Tüzeset. A varanói járáshoz tartozó Kóporuba községben folyó hó 22-én négy ház, gazdasági épületekkel és összes terményekkel megégett. Megégett továbbá egy gőzcséplőgép a megfelelő felszereléssel. A kár mintegy 25000 korona értéket képvisel, a melyből biztosítás utján 8100

korona térül meg. A tűz keletkezésének oka ismeretlen. A főszolgabíró a tűzrendőri nyomozást nyomban folyamatba tette.

— Meghívó. Van szerencsém a zempléni vármegyei „Kazinczy-Kör” tagjait a folyó évi november hó 8-ik napján d. e. 11 órakor a vármegye-háza nagytermében tartandó rendes közgyűlésre tisztelettel meghívni. — Tárgysorozat: 1. Főtitkár jelentése a kör eddigi működéséről. — 2. Az 1903. év november hó 1-éig terjedő számadásoknak bemutatása. — 3. A kiküldendő számvizsgáló-bizottság jelentése ezen számadásokról. — 4. Az 1904. évi költségvetési előirányzat előterjesztése. — 5. A kör igazgatóválasztmányának javaslata az alapszabályok módosítása iránt. — 6. A megbízatás idejének lejárta folytán a kör tisztségviselőinek és választmányainak megválasztása. — Sátoraljaujhely, 1903. évi október hó 26-ikán. Gróf Hadik Béla elnök.

— Tisztul a város. A tél közeledtével az apró lopások időszaka következik. A dologkerülő és kereset nélkül maradt egyéneket a sok nélkülözés készteti a lopásra. Rendes és állandó lakás hiányában többnyire padokon, istállóban, kamarákban húzódnak meg az ilyen páriák, a hol bő alkalmuk nyílik a szarítás végett kitétt fehérművekből, a ketrecekben lévő aprómarhákból, fa- és élelmiszerekből magukhoz kaparítani megfelelő mennyiséget. Hogy ezeknek a lopásoknak némileg is eleje vették, a rendőrkapitányság fokozott mértékben intézkedett, hogy a munka nélkül esavargó gyanus egyének a rendőrség kezébe kerüljenek. E végből a rendőrkapitány nem csak éjjelenként, de nap közben is bejárta a város utcáit, koresmáit és rejtett szállóhelyeit, a honnan gyakran csapatoként kísérik be a munka nélkül esavargó alakokat. Ezek közül azután mindazokat, akik magukat igazolni nem tudják, illetőségi községeikbe toloncolják, a helybelieket pedig munkára kényszerítik.

— Betörési kísérlet. Folyó hó 26-án virradóra Jozefovics József Rákóczi-utcai koresmáros állását, melyben aprómarhát és házi felszereléseket tart, feltörték. A betörő tolvaj éppen akkor szedegette össze a csirkéket, mikor a koresmáros a neszre

figyelmessé lett. Kevés idő múlva a Rákóczi-utcai őrszemet álló rendőrrel az állás ajtajában, mikor menekülni akart, elfogták a betörőt és a rendőrséghez bekísérték. A pórul járt tolvaj Kerekes-Hajnal György nap-számos.

— Elfogott család. Egy uriasan öltözött 27—28 év körüli fiatalembert fogott el a kassai rendőrség, ki hamis irások alapján könyöradományokat gyűjtött. Az irások szerint Halas Kálmán Perbenyik (Zempléni megye) közönség tanítója volna az illető, ki a nemrég ott leégett községi iskola felépítésére gyűjtött pénzt. Kiszült, hogy az irások peccsétje mind hamis s hogy az illető sohasem járt Perbenyiken, ahol tűz nem is volt mostanában. A csalót a rendőrség letartóztatta, személyazonosságának megállapítása végett lefényképezette s képmását az összes rendőrségnek megküldötte.

— Művész-társulat készül Ujhelybe jönni. Köztük van Müller Vilmos, a Hergott-cirkusz itt időzése alkalmából az ujhelyi közönség részéről már ismert erőművész, aki a nyolc tagból álló társulatnak egyszersmind igazgatója is. A társulat valószínűleg holnapután tartja első előadását. Bővebbet a lapunk mai számában megjelent hirdetés ad.

— Versenydíjtalas Sátoraljaujhelyben. Hidépítés és helyreállítás. Előirányzat az alsóregmezz-mihályi uton levő Ferde-hid újraépítésére 2125 k., a moesár-szalók-abarai uton levő komanyai Dusa-hid helyreállítása 7248 k. Ajánlatok okt. 30-ig a sátoraljaujhelyi államépítészeti hivatalhoz. Feltételek ugyanott. Bónatpénz 5%.

— Pályázati feltételek a tarzali m. kir. vincellériskolába. A tarzali m. kir. vincellériskolába való felvételért pályázhatnak mindazok, kik katona kötelezettségüknek már eleget tettek, vagy az alól felmentettek, magyar honpolgárok, magyarul írni és olvasni jól tudnak. A tanfolyam tartama egy év. Kezdődik mindig január hó 1-én és végződik december hó 31-én. Az oktatás részben elméleti, főleg pedig gyakorlati. A növendékek az iskolánál előforduló munkákat minden szó nélkül végezni kötelesek. A növendékek ellátásáért egész évre 288 koronát fizetnek, mely összeg

félévenkénti 144 koronás részletekben előre fizetendő. Teljesen szegénysorsu és kifogástalan magaviseletű egyének fél, vagy egész ösztöndíjat is élvezhetnek, mely ösztöndíjért a nagyméltóságú m. kir. földművelésügyi Miniszter Urhoz kell folyamodni. Minden pályázó akár óhaját ösztöndíjat élvezni, akár nem, pályázati kérvényét a nagyméltóságú m. kir. földművelésügyi Miniszter Urhoz címmezve a vincellériskola igazgatóságánál Tarzalon november hó 25-ig beadni köteles. A pályázati kérvényhez a következő okmányok csatolandók: 1. Keresztlevél, mely a folyamodó életkorát igazolja. 2. Iskolai bizonyítvány. 3. Orvosi bizonyítvány arról, hogy a folyamodó teljesen ép, erős és minden munkára alkalmas testalkattal bír, szóval, hogy testi és szellemi épsége kifogástalan. 4. Eddigi szolgálatáról szóló bizonyítványok, esetleg cselédkönyv. 5. Községi erkölcsi bizonyítvány, mely igazolja, hogy folyamodó kifogástalan erkölcsű és büntetlen magaviseletű egyén. 6. Ha a folyamodó ösztöndíjra is pályázik, szegénységi bizonyítvány.

— Dunky fivérek es. és kir. udvari fényképészek helybeli műtermékben november hó 1-én (vasárnap) és 2-án (hétfőn) d. e. 9-től 12-ig; és du. 2—5-ig fognak felvételeket eszközölni.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

G. F. Helyben. A közirat némi átdolgozás után közölhető lenne. A borértékesítő szövetkezetnek ugyanis a legszivesebben csinálnánk erőnköz képest propagandát, de a borhamisítás folytonos és különösen olyan általánosságban való emlegetésével, mint a közirat teszi, nem volna időszerű a vételkedvet most éppen a szüret alatt befolyásolni. Végtére is ezen a bajon nem hangulat keltés, de életrevaló intézkedésekkel kell segíteni. A mi közönségünk igazán tulságos sokat lármázik a borhamisításról és ódes keveset tesz ellene. Amivel azután szerencsésen eljutottunk odáig, hogy legjobb borainkat sem tudjuk eladni és a borpancsolás vígan folyik tovább. Legyen szerencsénk, hogy az átdolgozás tekintetében kieserülhessük gondolatainkat.

H. Ebben az ügyben tudomásunk szerint a közigazgatási bizottság erőlyesen intézkedett és így a dolgot egyelőre nem szellőztetjük.

Kiadótulaidonos: Éhler Gyula.

H I R D E T É S E K.

Hordók.

Császárszálláson, közvetlen Nyiregyháza mellett, Szabolcs-vármegyében hordógyáram első minőségű saját göres-, rothadás- és szűlyukmentes fájából készült

hordókat, kádakat

és

mindenféle szüretelő edényeket

szállít, avagy a helyszínen elad. Első osztályú fa, elsőrendű munka és vasalás biztosítatik, 50 litertől 250 literig, bármily mennyiség készletben van. Megrendelésre más nagyságú hordók 15 napon belül elkészíttetnek, ugyszintén kádak és szüretelő edények is.

Levelek intézhetők Liptay Jenő császárszállási hordógyáranak üzletvezetőségéhez, Császárszállás (Nyiregyháza mellett) ezimen, avagy Liptay Jenő tulajdonoshoz Bashalom u. p. Királytelek (Szabolcs vármegye) ezimen. Naponta háromszor oda és vissza is Nyiregyháza és Császárszállás között vonat közvetlen a hordógyár mellett megáll.

Figyelmeztetés! A vasuti kalauznak bejelentendő, hogy az utas Császárszálláson kiszáll, mivel Császárszállás föltételek megállóhely.

Kávéház megnyitás.

Van szerencsém értesíteni a n. é. közönséget, hogy a

„Club“-kávéházat

átvettem és azt f. hó 31-én, szombaton délben megnyitom.

A n. é. közönség szives pártfogásáért annál is inkább eszedezem, mivel többször abban a szerencsében és kegyben részesültem, hogy Zsolnán a vasuti étteremben 13 évig tartó üzletvezetői szolgálatom alatt az udvari család tagjait kiszolgálhattam és Stefánia kir. főhercegnő keresztül utazása alkalmával a kiszolgálás czéljából az udvari vonatot elkísérhettem.

Együttal megemlítem, hogy Szöllősy A. Tivadar bo-rait árusítom.

A kávéház a modern igényeknek megfelelő kényelemmel van felszerelve.

Tisztelettel:

WEISZ MIKSA,
kávés.

Jönnek!

a világ legnagyobb művészei,

kik a világ legnagyobb városaiban a legnagyobb tetszést aratták bámulatos mutatóványaikkal.

Nagy Bur-Előadás

négy férfi és nő fellépéssel.

Müller Vilmos, a világ leghíresebb atlétája. Bolondos August, fellépte az 6 idomított indiai kutyáival. Fellépte a híres Mellani kisasszony sodronyművésznőnek, — Amanda kisasszony nemzeti táncosnőnek, Müller Károly excentrikus és Müller Lajos kigyóembernek. A repülő emberek, a világ legnagyobb ujdonsága az összes személyzet fellépéssel.

Halottak napja alkalmából

bátorkodom a n. é. közönséget emlék-virágok beszerzésére, meghívni; nagy raktárt tartok: Szalma, Viasz, Ércz- és művirágokból, továbbá preparált babér-koszorúkból. Egyidejűleg figyelmeztetni bátorkodom, hogy üzletem vasárnap egész napon zárva van — és így ajánlatos a beszerzés iránt jóelőre gondoskodni.

Bretz Gusztáv,
S.-A.-Ujhely, Főuteza.

Urasági házhoz

kerestetik ügyes, nős, józan, kis családú, szerény igényű kertész, ki a kertészetet minden ágában jártas. — Ajánlatok beküldendők nov. 15-éig gf Wengersky Viktor ur czimére Zemplén-Rákócza.

1740/1903. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sauhelyi kir. járásbírósnak 1903. Sp. II. 341/2., 1903. V. II. 351/2., 393/2., 492/2., 501/2., Sp. II. 567/3. V. II. 396/2. és 1903. V. II. 551/2. számú végzése következtében dr. Haas Bernát ügyvéd által képviselt Haas Fülöp javára 1180 k., dr. Grosz Dezső ügyvéd által képviselt Siegfried Gessler javára 532 kor. 37 f., — dr. Thuránszky Zoltán ügyvéd által képviselt Ernst Ferenc javára 400 kor., hivatalból képviselt Dietzl József javára 56 kor. 12 f., dr. Rosenthal Sándor ügyvéd által képviselt Knill Károly javára 200 kor. és 400 kor., — Izsépy István

ügyvéd által képviselt Sauhelyi ipartestületi áruccsarnok javára 120 kor. 34 f. — dr. Rosenthal Sándor ügyvéd által képviselt Sossiet Fiumana d'Importatione de Café cég javára 322 kor. 24 f. s jár. erejéig Markovics Gyula sauhelyi lakos ellen 1903. év szeptember 25-én már le és felülfoglalt és 885 kor. 10 f.-re becsült következő ingóságok, u. m.; italok, házi-butorok stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a sauhelyi kir. járásbírósnak 1903. évi V. II. 393/10. számú végzése folytán 3211 k. 07 f. tökélettel, ez után járó 6° k. kamatok és bíróság már megállapított költségek erejéig Sauhelyben, a Club-kávéház helyiségében lendő eszközésére 1903. évi okt. hó 30-ik napjának délutáni 3 órája határidőből kizetnek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fog-nak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sauhelyben, 1903. okt. hó 21. én.

Fejér Zoltán,
kir. bír. végrehajtó.

Kiváló szerencse Töröknel!

Felülmulhatatlanul

kedvez főáruddánk a szerencse. Rövid idő alatt 12 millió korona nyereménynél többet fizettünk nagyrabecsült vevőinknek; csak a legutóbbi 5 hónapban a

3 legnagyobb nyereményt és pedig:

- a 605.000 koronás nagy jutalmat az 57080. sz. sorsjegyre,
- a 100.000 „ főnyereményt a 74366. „ „
- a 90.000 „ „ a 109780. „ „

és ezeken kívül még egyéb sok nagy nyereményt. Ajánljuk ennél fogva, hogy a világ legesélydúsabb osztálysorsjátékában vegyen részt. A most következő magy. kir. szabadalmazott 13. osztálysorsjátékban újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeremény

jut és összesen egy hatalmas összeget,

14 millió 459.000 koronát

sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

14 millió 459.000 koronát

sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben **1.000.000 korona.**

Továbbá 1 jutalom 600.000, 1 nyeremény 400.000, 1 à 200.000, 2 à 100.000, 1 à 90.000, 2 à 80.000, 1 à 70.000, 2 à 60.000, 1 à 50.000, 1 à 40.000, 5 à 30.000, 3 à 25.000, 8 à 20.000, 8 à 15.000, 36 à 10.000 korona és még sok egyéb; összesen 55.000 nyeremény és jutalom 14.459.000 korona összegben.

Az I. osztályu sorsjegyek tervszerű árai:

- 1° eredeti sorsjegy frt — 75 vagy kor. 1.50; 1° eredeti sorsjegy frt 1.50 vagy kor. 3.—
- 1² „ „ „ 3.— „ „ 6.—; 1¹ „ „ „ 6.— „ „ 12.—

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldjük.

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk

f. é. november hó 2-ig

bizalommal hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. és TSA

BANKHÁZA BUDAPEST.

HAZÁNK LEGNAGYOBB OSZTÁLYSORSJÁTÉK-ÜZLETE.

Főáruddánk osztálysorsjáték-üzletei:

Központ: Zerecz-körut 46a. I. fiók: Váci-körut 4a.

II. fiók: Múzeum-körut 11a. III. fiók: Erzsébet-körut 54a.

Rendelőlevél levágandó.

TÖRÖK A. és Tsa bankháza, Budapest.

Kérek részemre _____ I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget _____ korona összegben } utánvételezni kérem. } A nem kívánt }
postautalvánnyal küldöm. } törlendő. }
mellékelve bankjegyekben (bélyegekben).

Pontos
ezim:

Férjem ugam sem ellenzi

David Gyula, észéki gyógyász szépitószereit használni. Szeplő és más arczfoltok ellen Eszéki pomádéja ára 70 f., K. 1.20, 2.20, makacs arczfoltoknál az erősebb hatású Pompadour-pasztám köcsögje K. 3 és 5. Arczcsufitó fekete pont alaku miteszerek egyedüli mulasztója a juvenil, ára K. 1 és 2. Bármelyik szerem használata előtt csakis Detergon különös porszappannal kell mosdani K. 1, 2, 3. Örmét szerzek szinte ifjító hajfestőmmel az őszülőknek, próbáveg K. 2, 4 és 8. ANTEGRIN. Háziállatok óv-és gyógypora. Minden

gondolkozás és kérdézősködes nélkül, hogy mi volna jó, csakis Antegrin kell, a mint bágyadtak, mindjárt beadni. Egyszeri adag alig kerül 3 krajczárba, melylyel nagy kárt elhárítanak azok, a kik óvszerképen és étvágygerjesztőül hébe-korba adva hizlaláskor is mindig már előre megrendelik, pel dánt 100 darab sertés közt a döögöt megszüntetni 10—15—20 kilogramm szükséges. Egy tekeres ára K. 2, mely

elég 2 süldő megmen-tésére. Egy kilogramm ára K. 4. Két és fél kilogrammot tíz ser-tésre csomagolással K. 10.32 f-ért már bér-mentve is küldöm. Öt kilogram 20 K. helyett K. 10; de 10 kilogram csak K. 54. Kaphatók posta v. vasuton után-vétellel küldve, csakis Dr. David Viktor.

Törv. védve. Dr. David Viktor.
gyógyászorosz-tudor, a m. kir. természettudományi társulat
rendes tagja.
Szent István király gyógyászer-tárában, ESZÉK, Magyarországon.

A FÜZÖK PÓTLÓJA

Tökéletesíti a testalkatot, teljes kényelmet ad, nem gátolja a fejlődést.

Nincs meg benne azon hátrány, mint a fűzőkben, a Platinum pálcák el-távolítható s könnyen mosható.

Angol patent, orvosi tekintélyek legmelegebben ajánlják. Színek: fehér, szürke és drap. Megrende-lésnél a Schlusssbőség mérvadó. Ára 10 kor. Egyedüli főraktár Felső-Magyarországon csak nálam. Egyszersmind ajánlom saját gyártmányu keztyüimet, glacé, öz, szarvasbőr, valamint szövött nyári keztyük a legolesőbbtől a lehető legfinomabbig, dus választékban raktáron tartom.

Mindennemü kötszerek, orvosi mű-szerek, betegápolási cikkek és gummi áruk.

Valódi párisi különlegessé-gek titoktartás mellett

Blumberg S. E., Kassa,
keztyüs és mükötszerész.